

SVATÝ MIKULÁŠ BISKUPEM

POMŮCKY

Pro každého šátek nebo čtverec papíru různé barvy, větší bílý šátek, Bible uložena ve vzácné skřínce nebo zabalená ve vzácném obalu, pro každého čajová svíče, zápalky, rekvizity představující biskupskou mitru, berlu a prsten, příp. „nadtika“.

K TÉMATU

O dětsví svatého Mikuláše víme málo. Podle legendy byl prý už jako dítě obdáván velkou pozorností ke svým vrstevníkům a v rodném městě jej brzy považovali za vzorné dítě v nejlépeším slova smyslu. Také legendy popisující jeho biskupské svěcení zdůrazňují mimořádné vyvolení. Mikuláš v nich říká svému povolání jasně a neodvolatelně ano.

Setkání přibližuje dětem tuto událost ze života svatého Mikuláše tak, aby se z něj nestala postava odtržená od života, ale člověk, který se odpovědně rozhoduje vzít svůj životní úkol vážně, a je možné jej v jeho postojích následovat.

PRŮBĚH SETKÁNÍ

- Sedíme v kruhu.

Shromáždili jsme se, abychom slavili svátek svatého Mikuláše a abychom naslouchali příběhům z jeho života. Příběh nás zavede do jednoho starého města, které leželo u moře v dnešním Turecku a jmenovalo se Myra.

- Pozveme všechny, aby si podali ruce, zvedli je a znázornili domy tohoto města. Při menším počtu dětí ve skupině složíme domy ze šátků nebo papírů před sebe na zem. K přiblížení si prostor města využijeme některou činnost uvedenou v předchozím setkání.

Ve městě Myra byl jeden zvlášť hezký a veliký dům.

- Z jednoho světlého šátku složíme ještě jeden dům.

Bydlel v něm muž se svou ženou. Byli to obchodníci, kteří měli všeho dostatek a kterým nic nechybělo. Když se jim narodil syn, dali mu jméno Mikuláš. A Mikuláš rostl v domě svých rodičů v moudrosti a v přátelství k lidem. S chlapci ze sousedství chodil k mořskému pobřeží, sbíral mušle, stavěl z písku hrady a hrál si na rybáře. V lesích kolem města stavěl se svými kamarády skryše a hrál si na schovávanou nebo na honěnou. Večer, než usnul,

si přál, tak jako si to přeje mnoho dětí, aby mu maminka přečetla nějaký příběh. A maminka otevřela vzácnou skříňku, vytáhla z ní vzácnou knihu a četla.

- Vezmeme do ruky Bibli.

A nebyly to obyčejné příběhy. Byly to příběhy o Ježíšovi, o jeho životě, smrti a o tom, jak vstal z mrtvých. Mikuláš jim rád naslouchal a v jeho srdci rostl k tomuto muži obdiv. Jednoho dne četla maminka příběh, na který Mikuláš neuměl zapomenout.

- Otevřeme Bibli a volně přepravíme text Mt 19,16-22:

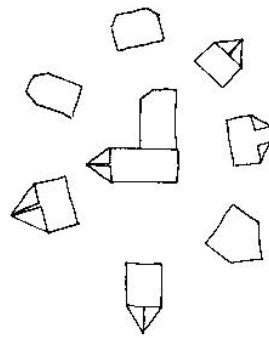
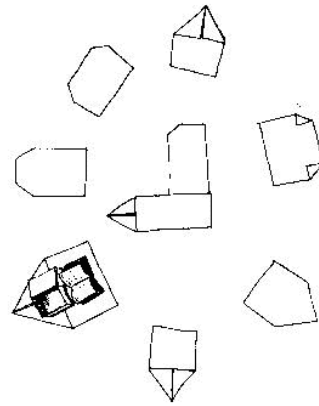
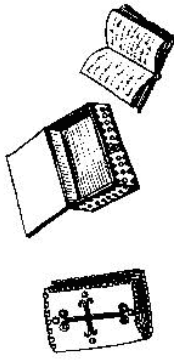
K Ježíšovi přišel jeden mladý člověk a zeptal se ho: „Mistře, co dobrého mám udělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč se mě ptáš, co je dobré? Jen jeden je Dobrý. Když chceš dostat věčný život, zachovej příkázání.“ Nato se ho mladík zeptal: „Jaká?“ Ježíš mu odpověděl: „Nebudeš zabíjet, nebudeš krást, nebudeš lhát, měj v úctě své rodiče! A miluj svého bližního jako sám sebe!“ Mladý člověk mu pověděl: „To všechno jsem zachovával. Co mi ještě chybí?“ Ježíš řekl: „Když chceš být dokonalý, jdi, prodj všechnen svůj majetek a peníze rozdej chudým, tak budeš mít trvalý poklad v nebi. Potom přijď a následuj mě.“ Když to ten člověk uslyšel, odešel smutný, protože měl veliký majetek.

- Bibli položíme do obrazu světlého domu.

Mikulášovi se o tomto příběhu zdálo celou noc. Když se pak ráno probudil, zeptal se maminky a tatínka: „Proč neděláme nic z toho, co Ježíš požaduje? Proč všechno neprodáme a peníze nerozdáme chudým?“

„To přece nejde,“ odpověděli rodiče, pohladili ho a Mikuláš byl smutný.

Čas šel dál, ale na příběh o bohatém mladíkovi Mikuláš nezapomněl. Sám se totiž stal bohatým mladým mužem. Když mu bylo 18 let, vydal se na cestu do Svaté země, do míst, kde kdysi žil Ježíš. Zajímalo ho, kde se Ježíš narodil a kde žil. Navštívil Betlém, Nazaret a Jeruzalém, šel na poušť a tam chtěl podobně jako Ježíš zůstat čtyřicet dnů, postit se, modlit se a přemýšlet o svém



životě. Nejraději ze všeho by Mikuláš ve Svaté zemi zůstal a žil na poušti jako poustevník.

Jednou se mu však zdál podivný sen. Slyšel hlas, který mu říkal: „Vrať se domů. Vrať se do Myry. Potřebují tě tam. Vydej se na cestu.“ Mikuláš věřil, že to byl Bůh, který k němu promluvil. Chtěl ho poslechnout, ale všechny peníze rozdál chudým a neměl čím zaplatit loď.

Na jedné lodi onemocněl jeden z otroků. Když Mikuláš půjde na jeho místo, může jet zdarma. Mikuláš souhlasil, posadil se mezi ostatní otroky k veslům a za velkého horka, větru a deště těžce pracoval, aby se dostal domů.

Tak plul mnoho dní. Mikuláš nebyl na takovou práci zvyklý a aby vše zvládl, zpíval si s ostatními otroky píseň.

Píseň můžeme zpívat také jako kánon a doprovodit pohybem naznačujícím veslování:

hudba a text: Franz Kert
český text: Eva Muroňová

① Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi
Hej, hou, he - ja hou, přes ši - ré mo - ře ve - slu - je - me.
Hej, hou, he - ja hou, snad jednou do - mů do - plu - je - me.

② Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi
Širým mořem ve - slu - je - me, jednou domů do - plu - je - me.

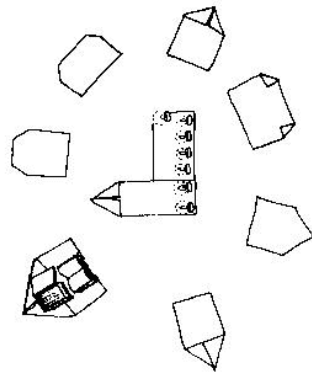
③ Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi

kánon

Ve městě Myra byl veliký smutek. Zemřel biskup. Lidé říkali: „Ztratili jsme svého otce.“ „Ztratili jsme dobrého pastýře.“ „Ztratili jsme dobrého člověka, který nám uměl poradit a uměl se nás zastat.“ „Kdo nám bude vyprávět o Bohu?“ „Kdo se bude starat o chudé a staré lidi?“ „Kdo se bude doavat s našimi dětmi?“ V kostele se shromáždilo mnoho lidí. Přišli se svícemi, protože byla tma nejen na nebi, ale také v jejich srdcích.

• Každé z dětí dostane čajovou svíčku a postaví ji kolem obrazu kostela.

Lidé se modlili a prosili Boha: „Pošli nám biskupa, který bude dobrý k chudým, který bude mít rád děti, který bude navštěvovat staré a ne-

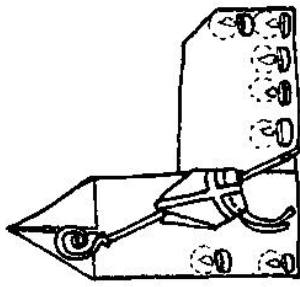


mocné, který bude milosrdný k hříšníkům a který nám ukáže cestu k tobě.“ Jedna stará moudrá žena řekla lidem, kteří byli v kostele: „Poslouchejte! Měla jsem sen. Zdálo se mi, že Bůh nám poslal biskupa. Je to ten, který dnes ráno vstoupí jako první do tohoto kostela.“

Loď, na které pluje Mikuláš, se blíží do přístavu. Všichni námořníci jsou rádi, že dopluli na pevninu a Mikuláš pospíchá do kostela. Chce poděkovat Bohu za to, že se mohl ve zdraví vrátit domů. Když však všel do kostela, uviděl, že je plný lidí, kteří se na něj s nadějí dívají a volají: „Tebe posílá Bůh. Budeš naším biskupem!“

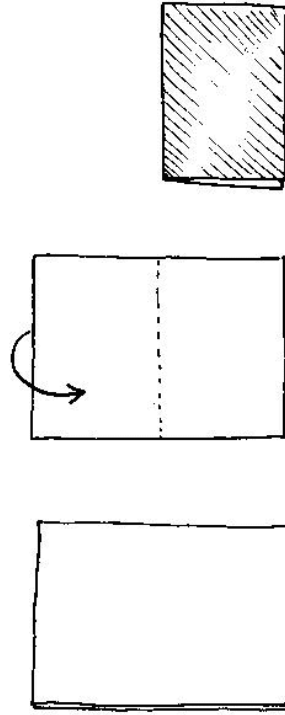
Mikuláš pochopil, proč se měl vrátit domů. Je připraven. Souhlasí, aby se stal biskupem v Myře, a přijímá znamení biskupa.

• Vezmeme rekvizity znázorňující biskupskou mitru, berlu a případně prsten. Pošleme je po kruhu a pak je položíme do sítědu, do obrazu kostela.

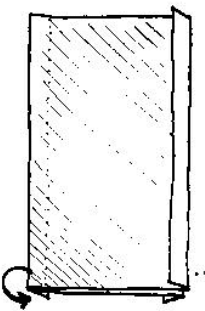


Mikuláš se stal biskupem chudých a potřebných. Procházel často ve dne i v noci městem a navštěvoval nemocné, staré i děti. Těšil je a rozdával jim chléb. Na jeho dobrotu lidé dodnes nezapomněli a v předvečer jeho svátku se scházejí podobně jako my dnes.

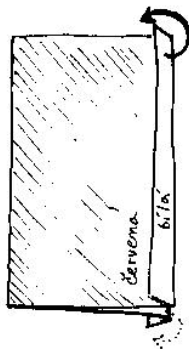
• Děti si mohou složit z papíru mitru následujícím způsobem:



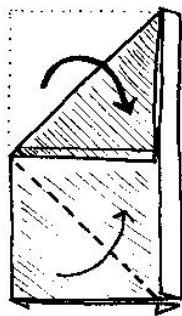
1. Položíme na sebe dva papíry A4. Nahoru bílý, dolů červený, žlutý nebo zlatý.
2. Oba papíry současně přehneme uprostřed.
3. Bílý papír máme uvnitř. Před sebou máme obdélník přehnutý hrbetem nahoru.



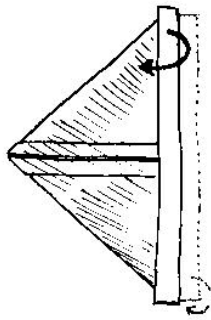
5. Hřbet přehneme dozadu.



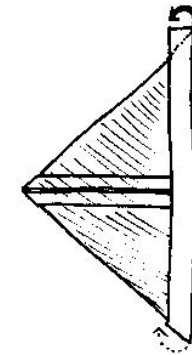
4. Na přední straně přehneme dopředu lem asi 1 cm široký. Totéž u zadní strany.



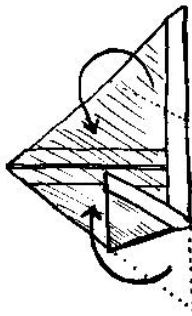
6. Oba rohy přehneme dopředu tak, abychom zachovali bílý lem dole.



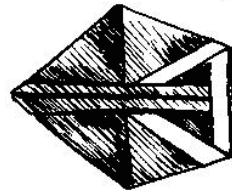
7. Bílý lem přehneme podruhé dopředu před přeložené rohy. Totéž uděláme na druhé straně.



8. Založíme přechýlující rožky.



9. Vyznačené trojúhelníky přehneme dopředu.



10. Rohy zasuneme pod lem.

Setkání můžeme ukončit zpěvem písně a příště pokračovat dalším vyprávěním nebo může následovat nadílka:



hudba a text: Franz Kertl
český text: Eva Muroňová



3. On Boží lásku v srdci má, všem dobré přejí, pomáhá. Radost (pomoc, dary) přináší, radost přináší, radujeme se.

4. Děkujeme Mikuláši, že Boží lásku přinášíš. Děkujeme ti, děkujeme ti, děkujeme.

5. Díky, že mezi nás přišel velký Boží lásky posel. My ti máváme, sbohem voláme, my se loučíme, odcházejme... ahoj.

- Pokud následuje nadílka, může přijít „Mikuláš“: Můžeme si však na hlavu nasadit rekvizitu mitry a rozdat dětem nadílku sami. Pokud děti vyráběly mitry z papíru, mohou si je nasadit na hlavu a přinášet nadílku jeden druhému. Říkájí tím: Jako svatý Mikuláš je každý, kdo je šedý, přeje druhému hojnost a obdarovává.

- Dárky uložené do koší nejprve postavíme kolem středu kruhu tak, aby vynikla hojnost. Pak je postupně pokládáme každému do obrazu jeho domu. Znovu můžeme žasnout nad štědrostí a bohatstvím a své díky vyjádřit modlitbou. Teprve pak si děti dárky vezmou.

- Během nadílký můžeme zpívat vhodnou píseň.